

*Takk for at du var sammen med oss i dag.
Familien*

*Prest: Ingar Samset
Solist: Lise Granden Berg
Solist: Jon Steinar Kristensen
Fiolinist: Muletin Petrovic
Kantor: Øystein Løvli*

www.wangbegravelse.no

Deltakerregistrering
Nett: iqr.no/3637

*Tore Eystein
de Guise Salicath*

* 12.1.1933 † 14.6.2021

*Bekkelaget kirke
torsdag 24. juni 2021*

Gabriels Obo (Ennio Morricone)

Blott en dag, ett ögonblick i sänder, vilken tröst vad än som kommer på!
Allt ju vilar i min Faders händer, skulle jag, som barn, väl ängslas då?
Han som bär för mig en faders hjärta, giver ju åt varje nyfödd dag
dess beskärda del av fröjd och smärta, möda, vila och behag.

Själv han är mig alla dagar nära, för var särskild tid med särskild nåd.
Varje dags bekymmer vill han bära, han som heter både Kraft och Råd.
Att sin dyra egendom bevara, denna omsorg har han lagt på sig.
Som din dag, så skall din kraft ock vara, detta löfte gav han mig.

Hjälp mig då att vila tryggt och stilla blott vid dina löften, Herre kär,
ej min tro och ej den tröst förspilla, som i ordet mig förvarad är.
Hjälp mig, Herre, att vad helst mig händer, taga ur din trogna fadershand
blott en dag, ett ögonblick i sänder, tills jag nått det goda land.

Minneord

Gje meg handa di, ven (Sondre Bratland)

Tekstlesning

Å leva, det er å elska det beste di sjel fekk nå;
å leva, det er i arbeid mot rikare mål å trå.

Å leva, det er i livet å finna det største verd;
å leva, det er å vinna til sanning i all si ferd.

Å leva, det er å leggja all urett og lygn i grav;
å leva, det er som havet å spegla Guds himmel av.

Tale

Fader vår, du som er i himmelen! Helliget vorde ditt navn;
komme ditt rike; skje din vilje, som i himmelen, så og på jorden;
gi oss idag vårt daglige brød; og forlat oss vår skyld,
som vi og forlater våre skyldnere; og led oss ikke inn i fristelse;
men fri oss fra det onde. For riket er ditt,
og makten og æren i evighet. Amen.

Lei, milde ljøs, igjennom skoddeim,
lei du meg fram!
Eg går i mørke natt langt frå min heim,
lei du meg fram!
Før du min fot; eg treng ei sjå min veg
så langt og vidt - eitt steg er nok åt meg.

Du veit det vel, eg bad ei alltid så:
Lei du meg fram!
Eg ville velja sjølv min veg, men no
lei du meg fram!
Eg ville leva fritt, var stolt og strid
og stor i mod - å, gløym den dårskaps tid!

Jordpåkastelse, rosepålegging, velsignelse

Di makt hev signa meg, då veit eg visst:
Du leier enn
i myr og fjell og hei, og så til sist
ein morgon renn,
då til meg smiler engleåsyn blid,
som eg hev elska før, men mist ei tid.

Våren (Edvard Grieg)